

Opgave at tage Arbejdet op paa et helt andet Grundlag og ud fra en virkelig økonomisk konstruktiv Betragtning. Ingen kunde være i Tvivl om, at Spørgsmaalene om en Kornordning, en Kødordning og en Smørordning nu maatte tages op i Landbokommissionen.

Niels Frederiksen (R. V.) mente, at Danmark var sluppet billigere gennem Vanskelighederne end maaske noget andet Land, og han anerkendte Regeringens Forhandlingsvillie og Evne til at gennemføre en Lovgivning under yderst ugunstige politiske Magtforhold, ligesom han ydede sin Anerkendelse af den Politik, der var ført udadtil. Christmas Møllers Angreb paa Regeringen fandt han uberettiget; der var slet ikke Tale om svigtede Løfter, men om en forstandig [Handlen i en baade udadtil og indadtil overordentlig vanskelig Situation, og Christmas Møller havde selv under Forhandlingerne i Valutaudvalget i Sommeren 1932 ud fra indre erhvervs-mæssige Hensyn forlangt en Sænkning af Kronen med Shilling-Kronen som Bundkurs. — Det radikale Venstre havde ydet sin Medvirken til Løsning af Dagens praktiske politiske Spørgsmaal, og Partiet vilde ogsaa i Fremtiden medvirke aktivt til den Gerning, som Tiden krævede udført.

Axel Dam (D. R.) karakteriserede Regeringens og Rigsdagens Arbejde som et Arbejde paa at fylde Skatter i et bundløst Kar, og et Forslag om at sætte Bund under dette Kar — Retsforbundets Grundskyldsforslag — var overhovedet ikke kommet til Behandling, skønt man efter Talerens Mening bedre kunde have undladt den officielle Drøftelse af Kriseforslagene, da Forhandlingen her kun var et Efterspil til en forud truffen Afgørelse. Naar Retsforbundet aldrig før havde kunnet stemme for en Finanslov eller Tillægsbevillingslov, fordi baade Indtægts- og Udgiftssiden er i Strid med Partiets »Principper og Begreber om økonomisk Hæderlighed«, kunde man endnu mindre gøre det denne Gang, da et stort Hul i Finanskassen stod udækket.

Aksel Larsen (D. K.) fandt, at Arbejdernes Perspektiver for den nærmest kommende Tid var de slettest mulige, da Lønningerne var fastlagt ved Lov, og man gennem Love om Oprettelse af Krisefond og Optagelse af Statslaan havde sikret sig Adgang til naar som helst at sætte en Inflation i Gang og dermed gennemføre en Sænkning af Lønningers, Understøttelsers og sociale Ydelsers Værdi. Han sammenfattede sin Opfattelse af det forløbne halve Aars Rigsdags- og Regeringsarbejde i en Udtalelse om, at man saavel fra Regeringens som fra Rigsdagens borgerlige Partiers Side havde vist en konsekvent Villie til om muligt at afhjælpe Krisen for de besiddende Klasser ved at vælte Byrden over paa de besiddelsesløse.